

Danskeeren.

Fredags-Udgave.

„Danstere“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 59.

Blair, Nebr., Fredag d. 28. Juli 1905.

14. Aarg.

Japans forlangende.

En Billion Dollars i Krigsstatbeerstatning. Afstaaelse af Den Sathalin og Liao Tung Halvøen.

Nu, da Medlemmerne af Fredstonsferencen har begyndt at arrive, er man ganske naturligt spændt paa konferencens Forhandlinger og da særlig paa, hvad Japan vil forlange af Rusland som Fredsbetingelse.

Følgende meddeltes fra Washington i Gaar:

Om der skal blive Fred i Osten, eller Krigen skal fortvædes, det vil væsentlig blive afgjort ved Fredstonsferencens første Møde, som vil finde Sted i Portsmouth, N. H. omkring 5. Aug. Der vil Baron Komura meddele M. Witte Japans væsentlige Betingelser for videre Underhandlinger.

Dette, erklæres der, vil ikke blive gjort i en ubefordrende Mænd. Neutrale Regeringer er i Virkeligheden i Besiddelse af mange Vidnesbyrd for, at Japan kommer til Washington-Konferencen — ikke med Næste om at hævde Rusland, men kun bestemt paa at opnaa Betingelser, der vil sikre en varig Fred i Osten, og som i nogen Maade vil erstatte Japan sit finansielle Tab ved Krigen.

Helt igennem de foreløbige Forhandlinger har Japan imidlertid gjort det klart i Washington, at det ønsker at undgaa uundværbige ledelige Forhandlinger.

„Vi gaar ikke til Konferencen for at indføre et nyt Kapitel i Nationernes Lov“, sagde en højtstående japansk Embedsmand fornøjet. Af den Grund har Japans Befuldmægtigede bestemt straks at fremlægge paa Bortset for Konferencen de Betingelser, hvis uforandrede Vedtagelse det er befalede at insistere paa som Grund for videre Underhandling.

Japans Betingelser.

Det officielle Washington har været i Stand til indenfor sine Grænser at forme en Bde om deres Karakter.

Man ved, at Japan vil forbre en Krigsstatbeerstatning, som omtrent vil dække dets Krigsomsøstninger til Dato. Dette meddeltes Rusland i de indledende Underhandlinger. Summen er endnu en Hemmelighed, men den er baret paa den nøjagtigste Beregning af Krigsomsøstningerne, og den vil blive vedlagt en detaljeret Liste, som viser Tallene, hvorfra det endelige Tal opnaaedes. Summen vil ikke mangle meget i at naa \$1,000,000,000 efter Meddelelser fra velunderrettede Kilder.

Foruden Krigsstatbeerstatningen mener man, Japan vil forlange som væsentlige Betingelser for Underhandlingerens Fortsættelse, at Rusland skal afstaa det Den Sathalin og Liao Tung Halvøen og Jernbanen saa langt som til Harbin, — videre Anerkendelse af Japans Hovedindflydelse i Korea og Manchuriets Tilbagegivelse til Kina.

Derfor Ruslands Befuldmægtigede er beredte paa at acceptere disse Hovedbetingelser, saa læder Diplomatene i Washington sig overbeviste om, at der vil blive lagt Grund for at fortsætte Underhandlinger, der vil lede til Underkrivelse af en Traktat, der vil bringe Fred i Osten.

Der tales ogsaa om Vladivostoks Afstaaelse til Japan, men herer end gøre det, saa mener man Rusland vil foretrække at fortsætte Krigen.

„Danstere“ udgaar 2 Gange om Ugen. \$1.50 aarlig. Prøve-Nr. frit.

Minister Taft i Japans Hovedstad.

Fra Washington berettes i Forgaars, at Krigsminister Taft og hans Selskab var ankommen velbeholdne til Tokio. Selskabet var budt til „Lunch“ i det kejserlige Palads og til „Dinner“ hos Forsteminister Grew Katfura.

I Gaar vilde den amerikanske Minister i Japan give et Høvedparti til Hæren for de besøgende, og i Dag vil Japans Krigsminister underholde dem ved en „Lunch“ i Arsenalhaven Nr. 1, og i Aften vil japaniske Bantøer give Dinner.

Et specielt Tog vil i Aften befordre Selskabet til Kyoto, hvor de vil blive til Søndag, og paa Mandag vil de sejle fra Kobe. De venter at naa til Manila den 6. August om Aftenen eller tidlig om Morgenen den 7.

Tafts Besøg til Philippinerne er af indgaaende Betydning. Mange Officerer, som kommer tilbage herfra, fortæller om stigende Utilfredshed blandt de indfødte. Det er Tafts Haab, at det skal lykkes i hans Embeds tid at naa fremad i Retning af en repræsentativ Regering. Dette siges at være Grunden til hans Besøg.

Wilhelm og Nicolaus.

De to Kejsere har nylig hjilt paa hinanden i den botniste Bugt, hver med sin Yacht. Og det er jo ikke, som naar almindelige Mennesker mødes. Verden stulde jo gerne vide, hvad de mødes for, hvad de samtalede om. Men ingen synes at vide Besked derom. Verden ved kun, at Kejsere Wilhelm i Mandags aflagde Besøg om Bord paa „Polarstjernen“, og Czar Nicolaus derefter paa „Høhensjoller“, hvor Kejserne forblev sammen til efter Midnat i Kejsere Wilhelms private Kabin.

Den rimeligste Gissning angaaende Mødet er maaske den, at Kejsere Wilhelm har raadet Nicolaus meget stærkt til at slutte Fred med Japan.

Erkendtigheds gave fra Kejsere Wilhelm.

Fra Washington meddes under 26. ds., at Baron Busche af det tydske Befandtskab har til Statsdepartementet afleveret et Skolur og Skæbe med Anmodning om, at Uret skal gives til George C. Ellis, en Negerarbejder ved Paratterne i Washington. Han frelsede nemlig Jreberit den Stores Statue fra at blive ødelagt, da Gæster Rosseau havde henlagt en Pakke Dynamit paa Statuens Piebestal for at sprænge den.

Nu modtager Regeren Ellis den skønne Gade som Erkendtighedsbevis for sin Daad. Kejsersens Advokatret er indgraveret bag paa Uret.

Lyske Udgifter.

Et Telegram fra Aberdeen, S. D., af 19. Juli Kilder Høstudsfigterne som særdeles lyse. Det varme Vejr, som nu har været over en Uge, har fremstændt Varsdæksten i en paafølgende Grad. Hvor stort Rust ikke gøre Stæde, vil Høveden give et overordentligt rigt Udbytte i Statens nordlige Del.

Fra Huron, S. D., meddeles noget lignende. Temperaturen, som har varieret mellem 90 og 96 Gr. i Stghgen, har bragt al Sød til at flyde en frodig Vækst. Byggen er somme Stæde indhøstet, og Rugen og Havren er snart „klar“. Maffen kommer sig godt og løber en rig Udbring, uagtet den nylig stod meget tilbage paa Grund af det overskydige Regnfald.

De forenede Staters Ud- og Indførsel.

Sidste Fiskalaar overgaaar alle tidligere.

Hundrede Mars Fremgang.

De forenede Staters Handel med Udlandet i det Fiskalaar, der endte den 30. Juni, overgaaar alle tidligere Mars Omfatning. Dens Værdi var \$2,635,970,333 mod \$2,451,914,642.

Handelsdepartementets nylig offentliggjorte Statistik viser, at baade Indførsel og Udførsel har staaet alle tidligere Rekorder. Indførslen overgik 1903 med 92 Millioner Dollars, og Udførslen overgik 1901, det tidligere Rekordaar. I 1903 var Indførslen for første Gang Billiongrænsen, idet dens samlede Værdi var \$1,025,719,000. I 1903 var Udførslen til \$991,087,000, men i Aar er den atter steget til \$1,117,507,500.

Udførselen oversteg Billiongrænsen for første Gang i 1892, men faldt atter under dette Mærke indtil i Aaret 1897, da dens samlede Værdi var \$1,050,993,000. I 1900 var Udførselens Værdi \$1,394,483,000, i 1901 \$1,487,765,000. Det var Maximumgrænsen indtil i Aar, da den er oversteget 1½ Billion, nemlig \$1,518,462,833.

Stigningen i Indførselen er fortrinnsvis i den Klasse Gods, der betegnes som „Manufacturers Materials, Wholly or partially manufactured“. Der er Stigningen fra forrige Aar ca. 70 Mill. Doll. Indførselen af Luffusartikler og Fødevarer er ogsaa steget, henholdsvis 15 og 45 Millioner. Men Indførselen af færdige Fabrikata er faldet ca. 4 Mill. under i Hjør.

Udførselen viser en Nedgang i Landbrugs-Produktet af over 53 Millioner Dollars. Men denne Nedgang mere end opvejes af en forøget Udførsel af Manufacturer.

Den største Nedgang vises i Høved og Høvedemel, henholdsvis 32 og 28 Millioner Dollars. Denne Nedgang skyldes dels mindre Høstudsbytte, dels at her tæres mere indenlands, og endelig dels en rigere Høvedehøst i andre Høvedelande.

Paa vore vigtigste Høvedemarkeder, England og Tyskland, har rustfist og argentinfist Høvede taget Vædslen. Andre Udførselsgenstande er steget des mere, saaledes Majs med 16 Mill., Bomuldsfabrikata med 22 Mill., og raa Bomuld med 9 Mill., Jern- og Staalfabrikata med 23 Mill. Dollars.

Hundrede Mars Fremgang.

Indførselen til De forenede Stater var i sidste Fiskalaar tolv Gange saa stor i Værdi som i Aaret 1800. Udførselen var 21½ Gang saa stor som i 1800. Indførselen er siden 1800 øget med 1,026 Millioner og Udførselen med 1448 Millioner Dollars aarlig, naar Aar 1800 og Aar 1905 sammenlignes.

Indførselen har mere end fordoblet sig i Løbet af de sidste 25 Aar; den beløst sig 1879 til \$445,777,775 mod \$1,117,507,500 i 1905. Udførselen har imidlertid fordoblet sig paa de sidste 16 Aar; den beløst sig i 1889 til \$742,401,375 mod i 1905 til \$1,518,462,833.

Low Excursion Rates to Lincoln, Nebr.

Via the North-Western Line. Excursion tickets will be sold August 1 to 10, inclusive, limited to return until Aug. 11, inclusive, on account of Nebraska Epworth League. Apply to agents Chicago & North-Western R'y.

Den norsk-svenske Kriise.

Specieltkomiteens Indstilling.

Rigsdagens Specieltkomite, der stulde gøre Forslag til Afgørelse i Opløsningskrisen, har fremlagt sin Indstilling, den svenske Regering har reageret, og endnu er der ingen ny Regering valgt.

Efter Meddelelse fra Stockholm af 26. ds. gaar Specieltkomiteens Indstilling ud paa, at der ikke bør blive Tale om Vedtagelse af Regeringens Forslag om at erklære Unionen allesteds faktisk opløst og derfor straks indlede Forhandlinger om Afvikling af de forskellige Mellemværender med Norge.

Derimod foreslaar Komiteen, at Rigsdagen skal tilføede sig sin Viljighed til at forhandle med Norge om en Opløsning af Unionen, alene dersom et Storting efter nye Valg forlanger Rigsdagens Ophævelse, eller dersom et saadant Forlangende stilles af Norge, efterat det norske Folk ved Følgeafstemning har udvalgt sig for Unionens Opløsning.

Sveriges „Betingelser“ til Norge.

Komiteen anbefaler at Sverige i Tilfælde af Unionens Opløsning insisterer paa, at Norge indgaaar paa følgende Betingelser for Opløsningen:

1. Der etableres en Zone paa hver Side af Grænsen mellem Landene, inden hvilken beboende Fæstningsanlæg skal raseres og nye Befæstninger ikke skal kunne bygges.
2. Ret for de svenske Lapplænder til at lade sine Hænsdyr græsse i det nordlige Norge.
3. Gennemgangsstraffen gennem begge Lande skal frites paa betragende Maade mod Indførslinger, derunder den svenske Jernmaltransport over Narvik.
4. Sveriges Stilling overfor fremmede Magter skal blive stærkt defineret, saa Sverige bliver helt fri for Ansvar for Norge overfor andre Stater.

Komiteen anbefaler ligeledes Vedtagelse af en Vedtægtskonvention mellem Sverige og Norge, idet den ikke heri ser noget principielt Vilskaar for Unionens Opløsning.

Komiteen anbefaler endvidere, at der gives Regeringen Bemyndigelse til at rejse et Laan paa 100 Millioner Kr., at anvende til nødvendige Forberedelser i Anledning af den foreliggende Situation.

Angaaende det norske Storthings Beslutning af 7. Juni om Unionens Opløsning og dermed Kong Oscars Afstaaelse, siger Komiteen:

Det er klart, at Unionen ikke blev opløst ved denne Beslutning af Storthinget. En Kontrakt kan ikke løses af den ene Part efter Forgodtbeholdende. Derfor kan Storthingets Beslutning alene opfattes som Norges Erklæring om, at det ikke ønsker at beholde Unionen, og det bliver da Sverrigs Sag at bestemme, hvad som skal gøres. I Henhold til al international Lov vilde Sverige være fuldt berettiget til at bruge den nævnte Magt for at genoprette Unionen.

Dette kunde ogsaa i den første Ophidselse synes den naturlige Vej; men nærmere Overvejelse viser, at Magtansendelse vilde stride mod Sverrigs sande Interesser. Begge Lande havde stor Fordel af Unionen; men dens Opretholdelse ved Vaabenmagt vilde gøre den til en Kilde til Svagheit, i Steden for til Styrke. Derfor bør Sverige ikke ty til Magtansendelse; men det maa bestemt fastholdes, at dets Samtykke er nødvendigt til Unionens Opløsning.

Sverrig bør samtykke i Unionens Opløsning paa visse Betingelser, idet det som en Forudsætning for Opløs-

Den gule feber i New Orleans.

165 Tilfælde, 45 Dødsfald til Dato.

450 Mand som Gaderensere.

Fra New Orleans, La., meddes den 26. ds., at der den Dag til Kl. 6 Efm. var 6 Dødsfald, saa det samlede Antal af døde af den gule Feber til Dato var 45. Antallet af nye Tilfælde Dagen forud var 11, hvilket viser 165 Tilfælde til Dato.

Der gøres et næsten heroisk Arbejde for at hindre Smittens Udbredelse. Foruden 100 ekstra Mand som Gaderensere arbejder 350 Mand under et System for Sundhedsvæsenet. Gader, Renbælene og andre Stæder, hvor Snaas samles, renses, og der gøres et systematisk Arbejde for at udrydde Musquitos, for at de ikke skal bære Smitten omkring.

Borgerne organiseres i Warde og disse atter i Klubber, og der vil saaledes blive gjort Underjøgelse for at være sikker paa, at der er „creeping“ over enhver Gæsterne og Olie paa enhver „cesspool“ og Vanddam.

Statens Sundheds-Kommission har samme Dag efter Befolkningens Næste vedtaget nye Regler for Frugtstibe. De skal blive 6 Dage paa Blandet mellem sidste Havn og New Orleans og desinficere i Afgangshavnen og atter her, efter at Labningen er løstet. Disse Regler er allerede anvendt overfor eet Stib, og vedkommende Embedsmænd er instrueret om straks at bringe dem i Anvendelse overfor Stibe, som er paa Søen, uenderveds dertil.

Sagen er bleven forklaret for Frugtimportører. De forstaaer, at Offentlighedens Holdning er saadan, at der ikke er Anledning for personlige Indvendinger. Folk er overbevist om, at Smitten er indført med Frugtstibe, og derfor det blev nødvendigt at gøre Politiordeene saa stramme som helt at udelukke disse, saa vilde de under den nærværende Følelse blive gennemført. Folk er opfat paa, at der intet skal lades ugjort, som kan gøres, for i Fremtiden at sikre Bogen imod Musquito-Feberens, som den nu falder.

Senator Mitchells Dom.

Den gamle Senator Mitchell af Oregon har nu faaet sin Dom, og den lyder paa 6 Maaneders Fængsel og \$1,000 i Mulkt for at have brugt sit høje Embede til Fordel for bedrageriske Spekulationer, hvorfra han selv har høstet pæmular Fordel.

Det maa være tungt for den gamle Senator; men det er godt, at Eksemplet sættes, at selv de højstillede ikke fritages fra forjænt Straf.

„Danstere“ er det eneste danske Blad i Amerika, som udgaar 2 Gange om Ugen, koster kun \$1.50 aarlig. Indsend Beskilling. Prøve-Nr. sendes frit paa Forlangende.

ningen insisterer paa en tilfredsstillende Ordning af alle Anliggender, som angaar begge Lande.

Norge forholder sig nærmest rolig afventende. Sverrigs Side af Sagen er jo ikke klart med denne Indstilling. Den skal jo igennem Rigsdagens, og saa skal der vælges ny Regering eller ny Ministerium. Men Norge er bestemt paa ikke at gaa ind paa „arrestende“ Forlangender fra Sverrigs Side. Vi faar saa ogsaa bente paa Situationens nærmere Udvikling og Løsning.

Bargain Stampede.

Det havde nær kostet flere Mennesker Livet.

„Bargains. Men's Overalls 10 Cents. Men's Shirts 10 Cents.“

Dette Avertissement i et Bindu paa 5. Avenue i Pittsburg ved Middags-tid i Tirsdags blev Marjag til et saadant Tilfælde af „Bargain Hunters“, at det nær var gaaet rent galt. Otte Kvinder kom alvorlig til Stæde i Trængslen for at fiske sig Overalls og Skjorter for deres bedre Halvdel, og Politiets Rejsebestyrke maatte udfaldes. Ambulance og Patrojevogne „backede“ ind til Butikken, og for en Tid saa det ud, som der stulde blive stort Tab af Menneskeliv. Det er sandsynligt, at som Følge af det forefaldne vil det blive forbudt at arrangere „Bargain-day-sales“ i Pittsburg.

Der var en Kvinde, som besvimede ved øverste Ende af en Trappe, og havde det ikke været for den tætpakkede Trønge paa Trappen vilde hun være faldet til Jorden. Hun var tilsyneladende død, og 3000 Kvinder blev skrækslaede og forføjede at naa ud paa Gaden ad den korteste Vej.

Over eet Dusin Kvinder besvimede, og Politibetjentene maatte bruge deres „clubs“. Efter at omkring 2,500 havde forladt „Store“et, der nu faa ud som et Brag, gjordes dette til et Hospital, hvor de faarede Kvinder blev set til Gode. Siden sendtes de til deres hjem.

Konflikt mellem England og Uruguay.

Der meddes fra Washington, at den spændte Situation, som i nogen Tid har udviklet sig mellem Englands og Uruguays Regeringer, ikke er aftaget. Spænding er rejst over, at Kapitajn og Mandstabs paa det kanadiske Fiskerfartøj Agnes Donahoe er bleven arresteret i Uruguay, bestydt for ulovlig Fiskeri.

For flere Maaneder siden lagdes Sagen for den britiske Regering, og den amerikanske Minister i Uruguay instrueredes om at bruge sin Indflydelse for at faa Sagen afgjort paa en venlig Maade. Den britiske Regering ser saadan paa Sagen, at en Kontrakt med den uruguayanske Regering, som gav et vist Kompagni Eneret til at fiske i visse Vand, var en privat Overenskomst, og da den ikke var meddelt til eller anerkendt af fremmede Regeringer, saa er det kanadiske Stibs Beslaglæggelse ulovlig.

Men trods de strengeste Forestillinger sidder den kanadiske Kapitajn endnu i Arrest, og man tænker i London paa at fende et Krigsakt til den amerikanske Ryst. Dette Strid vil dog ikke blive taget, for alle diplomatiske Forsøg paa at faa Fangerne udløst er strandet. Regeringen i London er ikke utilbøjelig til at lade Sagen afgøre ved Voldgift, men den uruguayanske Regering afstaaer Voldgift. I Washington ønsker man Sagen afgjort paa den Maade, og i den Retning arbejder den amerikanske Minister.

The North-Western Line.

One of the most interesting series of articles on the subject of the great railroads of the country that has appeared recently, is that from the pen of Frank Spearman, recently published in the Saturday Evening Post, and since printed in book form by Scribners. The chapter descriptive of the Chicago & North-Western Ry. has been published by the passenger department of that line in pamphlet form for general distribution, and will be sent to any address on receipt of 2 cents for postage. W. B. Kniskern, P. T. M.